

[Udenrigsministeren.]

for dansk Foretagsomhed og dansk Erhvervsliv. Vi har i ganske særlig Grad haft Øje for, at det vilde være naturligt og rimeligt, at vi jævnsides med de andre Poster som Ministre, vi har ude i Verden, søgte at faa udsendt Gesandter til de britiske Dominions, til Kanada, Sydafrika, Australien og New Zealand. Vi har endvidere ment, at det var rimeligt ved Siden af de Poster, vi allerede har i Sydamerika, at oprette en ny Post i den sydvestlige Del af Sydamerika, saa at vi kunde undersøge Mulighederne for at faa en større Samhandel mellem denne Del af Verden og os.

Vi har jo allerede taget Skridt til Gennemførelse af en Ordning for vor Forbindelse med Sovjetrusland, noget, som jeg er overbevist om vil føles naturligt fra alle Sider i det høje Landsting, saa at vi i dette Land i enhver Henseende kan have en Repræsentation, som kan udføre det Arbejde, der er nødvendigt, og fremme de danske Interesser paa alle Omraader saa godt, som det overhovedet er muligt.

Ud fra disse Betragtninger og ud fra Erkendelsen af, at man bærer sig ad paa lignende Maade i andre mindre Lande — jeg kan saaledes nævne, at Sverige, der jo som neutralt Land havde Mulighed for at arbejde med disse Spørgsmaal, allerede under Krigstilstanden har foretaget en meget væsentlig Udvidelse af sin Udenrigstjeneste, ligesom Norge, hvad mange Medlemmer af det høje Ting vil vide, er i Gang med at gøre det samme —, ud fra disse Betragtninger er det, at vi har udarbejdet dette Lovforslag om en Udvidelse af Udenrigstjenesten. Jeg har efter Behandling i Ministeriet fremsat Forslaget i Folketinget, som i det store og hele har tiltraadt det i den forelagte Form, men paa et enkelt Omraade har foretaget en Udvidelse af dets Rammer.

Sammenlignet med den nuværende Ordning er de Ændringer, der gennemføres, af forholdsvis underordnet Karakter.

I § 1 fastslaas det — det er i øvrigt en Bestemmelse, som er sat ind i Folketinget, der har ment, at dette burde staa i § 1 —, hvilke Grene Udenrigstjenesten omfatter.

Vi gennemfører i § 3 den Ændring i Forhold til den nugældende Ordning, at Titelen af Afdelingschef erstattes med Udenrigsraad, hvad der vel ikke er nogen der kan have noget særligt imod.

I Kapitel II sker de væsentligste Ændringer, idet der her foreslaas en meget

betydelig Udvidelse af selve Udenrigstjenesten, idet vi fremtidig kan have indtil 7 Gesandter af 1. Lønningsklasse, indtil 17 af 2. Lønningsklasse og indtil 6 af 3. Lønningsklasse — ikke som oprindelig foreslaaet 5, men ændret i Folketinget til 6. Det vil sige, at vi under Forudsætning af, at det høje Landsting billiger denne Ordning, faar 2 nye Gesandter i 1. Lønningsklasse, 7 i 2. og 2 i 3. Her bør dog bemærkes, at efter den Udvikling, der har været i Forholdet mellem Danmark og Island, er Spørgsmaal om Danmarks Repræsentation i Island gaaet over fra Statsministeriet til Udenrigsministeriet, saa at denne Post gaar med ind under vor Tjeneste.

Endvidere gennemfører vi i § 5 en Ordning for Konsulatstjenesten, der muliggør Oprettelsen af en Konsulattjenestemandstilling i Indien, hvilket vi ogsaa under de nuværende Forhold anser for overmaade formaalstjenligt.

Til alt dette knytter der sig naturligvis en Udvidelse, saaledes som det ogsaa er nødvendigt, af Sekretærpersonalet baade ude og hjemme, og endelig foreslaas der en Udvidelse for Presseattachéernes Vedkommende saaledes, at de 3 faste Presseattachéer, vi nu har som Embedsmænd, bliver bibeholdt, men at der ved Siden af disse bliver Mulighed for Ansættelse af 3 honorarlønnede Presseattachéer, hvis Aflønnings og Ansættelsestid ifølge § 8 bestemmes i hvert enkelt Tilfælde efter forudgaaende Forhandling med Det udenrigspolitiske Nævn. Bestemmelsen om, at der skal forhandles med dette, er indsat under Lovforslagets Behandling i Folketinget. Jeg har maaske Lov til at sige, at jeg tror, at ærede Medlemmer af det høje Landsting, som er Medlemmer af Det udenrigspolitiske Nævn, vil kunne bekræfte, at det i hvert Fald har været min Hensigt at have et saa nøje Samarbejde og en saa nøje Føling med Det udenrigspolitiske Nævn som muligt. Jeg tør vel ikke sige, at jeg i Løbet af et Par Maaneder derigennem har indført et System eller en Tradition; men det er muligt, at min Efterfølger vil fortsætte den samme gode Linie, naar han i næste eller næste Maaned igen overtager Embedet.

Der indføres endvidere i Kapitel III en ny Institution i den danske Udenrigstjeneste, nemlig Tjenestemænd til Raadighed. Man har Erfaring for — inden for den svenske Udenrigstjeneste har man haft en saadan Ordning i adskillig Tid —, at det kan være nyttigt i visse Situationer at